

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudkyně Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **D. P.**, zastoupený Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem se sídlem Husova 48/4, Mělník, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 11. 2025, č. j. 33 A 8/2025-58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Magistrátu Karlovy Vary ze dne 20. 11. 2024, č. j. 47988/OD-P/24, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 12. 5. 2024 v 13.34 hod. v obci Děpoltovice, na silnici č. III/2206, poblíž domu č. p. 16, řídil jízdní soupravu složenou z osobního vozidla zn. BMW X5, SPZ X a přípojného vozidla zn. Humbaur Pegasus, SPZ X, přestože v této době nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění k řízení této jízdní soupravy, čímž porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu. Za spáchání tohoto přestupku mu byl podle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu uložen správní trest pokuty ve výši 25 000 Kč a podle § 125c odst. 6 písm. a) téhož zákona správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání 18 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla zároveň uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 2 500 Kč.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které však žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 1. 2025, č. j. KK/24/DS/25-3, podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdil. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji však v záhlaví

specifikovaným rozsudkem zamítl. Proti tomuto rozsudku poté žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost.

[3] Kasační stížnost byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je rovněž zastoupený advokátem. Nejvyšší správní soud nicméně dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřipustná podle § 104 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře již mnohokrát zdůraznil, že kasační stížnost je oprávněným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví a musí tedy kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí, proti němuž byla podána. Kasační námitky proto nelze nahradit doslovným převzetím textu žaloby, neboť žalobní námitky směřovaly proti jinému rozhodnutí, než je rozhodnutí přezkoumávané Nejvyšším správním soudem (srov. rozsudky a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58, ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, publ. pod č. 4051/2020 Sb. NSS, ze dne 23. 9. 2020, č. j. 3 Azs 246/2019-26, ze dne 13. 10. 2020, č. j. 8 Afs 77/2020-30, ze dne 21. 1. 2021, č. j. 7 Azs 368/2020-28, ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019-50, ze dne 14. 1. 2022, č. j. 5 Afs 330/2020-46). Aby tedy byla kasační stížnost způsobilá věcného projednání, musí se její důvody vztahovat nikoli k napadenému správnímu rozhodnutí, ale k rozhodnutí soudu. V usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, publ. pod č. 4051/2020 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že i pokud žalovaný a krajský soud dospěli ke stejnému závěru, „*nepředpokládá se, že žalobce jen vezme text žaloby, v níž případně změní slovo ‘žalobce’ za slovo ‘stěžovatel’, a zašle jej Nejvyššímu správnímu soudu pod novým názvem ‘kasační stížnost’.* V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby výše popsané kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou.“ Řízení o kasační stížnosti proto nelze považovat za druhý pokus „*ještě jednou a z pohledu stěžovatele lépe uvážit o tomtéž*“ (srov. rozsudek tohoto soudu ze dne 18. 7. 2019, č. j. 1 Afs 44/2019-41). Převzme-li tedy stěžovatel do kasační stížnosti pouze text žaloby a doplní označení krajského soudu, je její odmítnutí nutným důsledkem, který plně odpovídá účelu zákonné úpravy institutu kasační stížnosti.

[5] O takovou kasační stížnost jde i v nyní posuzované věci. Stěžovatel v ní slovo od slova kopíruje žalobu podanou ke krajskému soudu, a to včetně procesního označení účastníků řízení. Pouze v části I. kasační stížnosti, v níž rekapituluje dosavadní průběh řízení, doplnil informaci o rozsudku krajského soudu a zamítnutí žaloby a v části II. toliko uvedl, že proti tomuto rozsudku podává kasační stížnost. V závěru kasační stížnost pak upravil i návrh petitu. Důvody tvrzené nezákonnosti jsou však jak v případě rozhodnutí žalovaného, tak i v případě napadeného rozsudku krajského soudu totožné. Nejedná se proto o kasační námitky ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

[6] Lze tedy uzavřít, že kasační stížnost zcela zjevně míří pouze proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu a nikoli proti rozhodovacím důvodům krajského

pokračování

soudu, a opírá se tak jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřijatelná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. jako nepřijatelnou odmítl.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[9] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože o samotné kasační stížnosti bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po provedení všech nezbytných přípravných procesních úkonů. Za této situace by rozhodnutí o odkladném účinku bylo nadbytečné a neúčelné.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. února 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu